

Stýskání

Jakub Smolík

Tvou vůní zkropený vzpomínky táhnou
v tančících záclonách vídávám Tě stát
stíny se ptávají, když světla slábnou
proč se najednou mi tolik stýská

V zátíší dotyků, klínů a tváří
plamínky malých lží zhasly něco v nás
korálky trofejí přestaly zářit
jsou tak studený, když se mi stýská

Drátěnou košílí jsem zakryl srdce svý
dával si z ruky číst a ptal se bláznů
sto různých osudů jsem nechal odejít
lásku hledal dodna zkoušel pít

Drátěnou košílí jsem zakryl srdce svý
dával si z ruky číst a ptal se bláznů
sto různých osudů jsem nechal odejít
lásku hledal dodna zkoušel pít

Tvou vůní zkropený vzpomínky táhnou
v tančících záclonách vídávám Tě stát
stíny mi šeptají to, co vím už dávno
Ty jsi ta, po které se mi stýská
Ty jsi ta, po které se mi stýská